Μεγάλη απώλεια για την ελληνική δημοσιογραφία – "Έφυγε" ο Χρήστος Πασαλάρης

Το Διοικητικό Συμβούλιο της ΕΣΗΕΑ ανακοινώνει με μεγάλη θλίψη την απώλεια του κορυφαίου δημοσιογράφου και εκλεκτού της μέλους **Χρήστου Πασαλάρη**, ο οποίος πέθανε σήμερα το πρωί, πλήρης ημερών, σε ηλικία 93 ετών.

Η δημοσιογραφική οικογένεια είναι φτωχότερη και θρηνεί την απώλειά του, καθώς επί 75 χρόνια, μέσα από την ανεξάρτητη πέννα του και την συγγραφική του οξυδέρκεια, αποτυπώνεται η ιστορία ολόκληρου του τόπου στο τεράστιο δημοσιογραφικό του έργο.

Τα βιογραφικά του στοιχεία πλούσια και εξόχως ενδιαφέροντα, όπως όλη η μακρά πορεία του και η στάση ζωής του:

Ο Χρήστος Πασαλάρης γεννήθηκε το 1925 στην Αθήνα και σπούδασε Ιατρική και Πολιτικές Επιστήμες στην Αθήνα και Δημοσιογραφία στις ΗΠΑ.

Ο πατέρας του έδρασε στο γαλλικό σοσιαλιστικό κίνημα και η μητέρα του, γεννημένη στο Μοναστήρι, ήταν κόρη του Μακεδονομάχου Ναούμ Κωνσταντινίδη, οπλαρχηγού του Παύλου Μελά. Σύζυγός του υπήρξε η σπουδαία ζωγράφος Λούη Σηλυβρίδου-Πασαλάρη.

Στην Κατοχή (1941-1944), ο Χρήστος Πασαλάρης, με το ψευδώνυμο «Αλέξης», έδρασε στον παράνομο Τύπο της Αντίστασης. Συνελήφθη από τους Γερμανούς και φυλακίστηκε στο Γουδί και στο Χαϊδάρι.

Ξεκίνησε την επαγγελματική καριέρα το 1946 στον «Ριζοσπάστη», ως αθλητικός συντάκτης και ως αρχισυντάκτης. Το 1946 μεταφέρθηκε εξόριστος στη Μακρόνησο ως τα τέλη του 1950, μαζί

με τους Μίκη Θεοδωράκη, Θανάση Κανελλόπουλο, Κώστα Δεσποτόπουλο, Γρηγόρη Μπιθικώτση, Γιάννη Βούλτεψη και άλλους.

Μετά την απόλυσή του, το 1951 εργάστηκε ως αρχισυντάκτης στις εφημερίδες «Ταχυδρόμος», «Έθνος», «Φιλελεύθερος», «Αθηναϊκή» και «Εμπρός». Συνεργάτες του υπήρξαν τότε οι Αλέκος Φιλιππόπουλος, Γιάννης Καψής, Τάκης Λαμπρίας, Δημήτρης Μαρούδας, Νίκος Φώσκολος, Κώστας Πρετεντέρης, Αλέκος Σακελλάριος, Κωστής Χαιρόπουλος, Νταίζη Μαυράκη και άλλοι. Στενός του φίλος μέχρι την τελευταία ώρα ο Μανώλης Γλέζος. Από το 1953, εργάστηκε επί 17 χρόνια στο συγκρότημα Λαμπράκη ως Αρχισυντάκτης και Διευθυντής Σύνταξης στην εφημερίδα «Τα Νέα». Αποχώρησε το 1970 λόγω πολιτικής διαφωνίας με την ιδιοκτησία, όπως για τον ίδιο λόγο είχε αποχωρήσει και από το «Εμπρός».

Από το 1970 ως το 1974 ήταν διευθυντής στο περιοδικό «Επίκαιρα» του Γιάννη Πουρνάρα με ξεχωριστούς συνεργάτες τον Φρέντυ Γερμανό, τον ΚΥΡ (Γιάννη Κυριακόπουλο), τον Νίκο Μαστοράκη, τον Γιώργο Λιάνη, τον Γιώργο Μπέρτσο, οδηγώντας το περιοδικό σε μεγάλες κυκλοφορίες. Αποχώρησε και πάλι, όμως, λόγω πολιτικής διαφωνίας με την ιδιοκτησία. Λίγο πριν από την πτώση της χούντας εκλήθη να διευθύνει την τιμωρημένη «Βραδυνή», η οποία τον Ιούλιο του 1974, με την επάνοδο του Κωνσταντίνου Καραμανλή ξεπέρασε τα 300.000 φύλλα. Μετά την αποχώρησή του από τη «Βραδυνή», λόγω και πάλι πολιτικής διαφωνίας με την ιδιοκτησία, εκλήθη το 1975 να διευθύνει την «Απογευματινή» του Νάσου Μπότση, που επί πολλά χρόνια διατήρησε την κορυφαία θέση στην κυκλοφορία.

Τον Απρίλιο του 1983, μετά το θάνατο του Νάσου Μπότση και λόγω πολιτικής και πάλι διαφωνίας με τον εκδότη Νίκο Μομφεράτο, δέχθηκε πρόταση του Άρη Βουδούρη για την δημιουργία του «Ελεύθερου Τύπου», με επιτελείς τον Γιάννη Βούλτεψη και τον Ανδρέα Μπόμη. Η εφημερίδα κατέρριψε αμέσως ρεκόρ κυκλοφορίας με 250.000 φύλλα. Η συνεργασία, όμως, με την ιδιοκτησία δεν μακροημέρευσε, λόγω και πάλι διαφωνίας σε θέματα πολιτικής και δεοντολογίας.

Αμέσως μετά, ο Χρήστος Πασαλάρης ως διευθυντής της «Μεσημβρινής» τετραπλασίασε την κυκλοφορία της, διατηρώντας παράλληλα το κύρος της. Από το 1990 ως τον Ιούνιο του 2009, εργάστηκε ως διευθυντής ή σύμβουλος έκδοσης και αρθρογράφος στις εφημερίδες «Απογευματινή» και «Ελεύθερος Τύπος» και από το 2014 ως κύριος αρθρογράφος και σύμβουλος έκδοσης στην εφημερίδα «Real News». Ακολούθησε η συνεργασία του με την «Ελευθερία του Τύπου».

Από το 1968 έως το 2015, εργάστηκε ως καθηγητής δημοσιογραφικών σπουδών σε σχολές δημοσιογραφίας, πλήθος δε γνωστών σήμερα δημοσιογράφων υπήρξαν μαθητές του.

Πολυβραβευμένος, παρασημοφορήθηκε τον Φεβρουάριο του 2016 με τον Χρυσό Φοίνικα. Έχει δύο φορές τιμηθεί με το Βραβείο Μπότση από το Ίδρυμα Μπότση (1986 και 1998) για την ευδόκιμη υπηρεσία του, από το «Ίδρυμα Ιπεκτσί» (1989) για το καλύτερο ρεπορτάζ. Από την Ακαδημία Αθηνών (1985) για το βιβλίο του «Μια ζωή τίτλοι». Από το Δήμο Αθηναίων με χρυσό μετάλλιο για την προσφορά του στο λειτούργημα. Από το ελληνικό κράτος με το μετάλλιο αγωνιστή της Εθνικής Αντίστασης, όπως επίσης και από την οργάνωση «Μπουμπουλίνα» για τον ίδιο λόγο. Από την Μαριάννα Βαρδινογιάννη για την προσφορά πινάκων της αείμνηστης συζύγου του Λούης για τα καρκινοπαθή παιδιά. Η Βουλή, επίσης, καθιέρωσε «Ετήσιο βραβείο κοινοβουλευτικού ρεπορτάζ» στο όνομα του Χρήστου Πασαλάρη.

Πολυγραφότατος, έγραψε τα βιβλία «Πώς να γίνετε δημοσιογράφος» (1970, έξι εκδόσεις, «Οι άσσοι της αστροναυτικής», (1970, δύο εκδόσεις), «Καλημέρα νέα τεχνολογία» (1983), «Η πράσινη αλεπού» (1987), «Μια ζωή τίτλοι» (1989, πέντε εκδόσεις), «Στου κουφού την πόρτα» (1992), «Οι βαρόνοι των Media» (τρεις εκδόσεις), «Όρτσα και μη φοβάσαι» (1994), «Την αλήθεια και ας πονάει» (2002, δύο εκδόσεις), «Η ιστορία του Τύπου» (2006, δύο εκδόσεις», «Κάθε παλιό να σβηστεί» (2015). Τα τελευταία χρόνια διέθετε το σύνολο των εισπράξεων των βιβλίων του υπέρ των απόρων σπουδαστών της δημοσιογραφίας.

Ο Χρήστος Πασαλάρης αφιερώθηκε στη δημοσιογραφία ψυχή τε και σώματι. θεωρούσε ελκυστική και αξιαγάπητη, ιερή, τη μοναξιά της πέννας. Όλη του η ζωή ήταν δοσμένη σ' αυτά που πρωταγάπησε: Βιβλία, πέννες, χαρτιά και σημειώσεις.

Απέκτησε μεγάλη πνευματική, αισθητική και ιστορική κουλτούρα, που αποτυπώθηκε στο σπουδαίο έργο του. Ήταν ο δημοσιογράφος που δεν υποτάχθηκε σε κανέναν, αντιστάθηκε σε κάθε συμβιβασμό, έμαθε από μικρός να διεκδικεί και να αγωνίζεται. Να μην οπισθοχωρεί, να μην συνθηκολογεί. Τον θάνατον δεν τον φοβόταν, τον αντιμετώπισε πολλές φορές στη ζωή του.

Όλη του τη ζωή διάβαζε και αφουγκραζόταν τον άνθρωπο. Η αδικία, η ανισότητα, η έκπτωση των αξιών, η απομόνωση του ανθρώπου, τον έθλιβαν βαθύτατα. Ήταν ακάματος και ιδιαίτερα αισιόδοξος έως το τέλος της ζωής του. Για την Ελλάδα, την οποία αγάπησε πολύ και θεωρούσε μαγική χώρα, οραματιζόταν ότι το 2021, διακόσια χρόνια από την Ανεξαρτησία της, θα είναι το διαμάντι της Ευρώπης.

Το Διοικητικό Συμβούλιο της ΕΣΗΕΑ και όλος ο δημοσιογραφικός κόσμος συλλυπείται τους οικείους του και αποχαιρετά με τιμή, σεβασμό και αναγνώριση της ανεκτίμητης προσφοράς του, τον σπουδαίο δάσκαλο.

Η κηδεία του Χρήστου Πασαλάρη θα γίνει την Τετάρτη, 14 Μαρτίου, στις 2 μ.μ. στην Παναγίτσα Παλαιού Φαλήρου.

ΤΟ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ